

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostorn.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnjah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Občni zbor društva „Sloga“.

Včeraj, 15. t. m., zbralo se je na povabilo „Sloginega“ odbora v prostorih podpornega društva kmalu po 11. uri dopoldne toliko udv imenovanega političnega društva, da je mogel društveni predsednik, vitez dr. Tonkli, odpreti občni zbor. Navzoči so bili deželni poslanci Josip in Nikolaj Tonkli, Ignacij Kovačič, dr. Aleksij Rojic; Andrej Kocijančič bil je zadržan radi pogreba grofa Ivana Attemsa, Franc S. Povše radi bolehnosti. Ipavaka dolina bila je dobro zastopana po mnogih županah in odličnih veljakih, med njimi gg. Franc Leban iz Čerčič, Faveti iz Skrilj, Ivan Lizen iz Rifemberga. Tudi narodna duhovščina je imela svoje zastopnike, ki povdarjajo pri vsaki priliki, da javno življenje mora sloneti na edino pravi verski katoliški podlagi, ne pa na židovskih, liberalnih načelih, ki dajejo nekaterim vrstam državljanov, namreč kapitalistom in kričačem, moč in dobiček, med tem ko ljudstvo žulje šteje in vlačí brano ne vé komu. Mnoge občine so bile zastopane po svojih tajnikih ali odličnih občanih. Tudi goriški rojaki zbrali so se bili v obilnem številu, katero je med zborovanjem rastlo tako, da je bilo navzočih kljub slabemu vremenu nad trideset udov, zastopajočih mišljenje goriških Slovencev.

Po kratkem nagovoru predsednikom, v katerem je pozdravil došle ude ter v glavnih potezah načrtal sedanje potrebe goriških Slovencev in to, kar je „Sloga“ delala, da bi se jim prišlo v okom, prebral je tajnikov namestnik dr. Gregorčič odborovo poročilo o njegovem delovanju v preteklem letu. Sledilo je poročilo g. Franca Erjavca, nadzornika otroškega vrta, o tem prevažnem zavodu, ki je bilo sprejeto z velikim naudušenjem. Društveni denarničar Andrej Jeglič je prebral računsko sklepa društva „Sloga“ in otroškega vrta za leto 1884 in preudarka dohodkov in stroškov za leto 1885. Zbor je računa in proračuna z vsklikom odobril. Na predsednikov predlog izrekel je občni zbor priznanje in zahvalo nadzorništvu otroškega vrta.

Prišli so na vrsto predlogi, katere je bil odbor pripravil občenemu zboru. Naročilo se je bodočemu odboru, naj priskrbi, kar je treba, da se bo mogla odpreti s 1. oktobrom t. l. privatna ljudska šola za slovenske deklice v Gorici. V pokritje dotičnih stroš-

kov naj sprejema društvo v smislu svojih pravil radodarne doneske ter naj se obrne za pomoč na visoko c. k. ministerstvo za uk in bogočastje. Društveni tajnik Bl. Grča je obžaloval, da je lansko nabiranje dat gledé števila za šolo sposobnih otrok slovenske narodnosti v Gorici ostalo brezuspešno ter izražal željo, naj bi se započeto delo nadaljevalo in prosil se mestni šolski svet, da bi ustanovil Slovincem potrebne šole v mestu. Sprejela se je peticija do visoke vlade, s katero se prosi podpora obstoječemu slovenskemu otroškemu vrtu v Gorici, Franc Leban, župan črniški, opozarja na ono vest, katero je bila prinesla zadnja „Soča“, da bi bil namreč neki gospod, ki opravlja javno službo, prigovarjal, naj bi slovenski možje prosili za italijanski oddelek starogorske šole, ako nočejo, da zgubijo še slovenski, ter je zahteval, naj društvo „Sloga“ ali naj državni poslanec na to dela, da se istinitost one vesti dokaže ter dotični gospod poduči o dolžnostih do plačujočih meščanov. Predsednik je odgovoril, da se ni bati, da bi starogorsko ljudstvo se dalo pregovoriti ali da bi ondanji slovenski šolski oddelek prišel v nevarnost. Sprejela se je peticija do visokega c. k. ministerstva, naj bi sezidalo primerno poslopje za c. k. učiteljsko izobraževališče v Gorici in za dekliško vadnico, ki je z njim združena, ker so sedanji prostori nesposobni in nezadostni za namen, v kateri se rabijo.

Prišlo so na vrsto peticije do visoke c. k. vlade za premeščenje mitnice pri Vrtevinakem mostu in za znižanje oziroma odpravo nekaterih mitnin. Sprejela se je peticija do vlade, naj bi prenesla vrtovinško mitnico v Selo na tisto mesto, kjer se združujeta državna in skladišna cesta, ter naj bi znižala mitnino onim voznikom, ki rabijo skladišno cesto, na polovico, kakor je to drugod v sličnih slučajih. Fr. Leban, župan črniški, je poudarjal, naj bi se prosilo še za nekatera daljša polajšanja; a sprejela se je prošnja v prvotnem obsegu. Sprejela se je tudi peticija, naj bi bili vozniki, ki pridejo skoz Pevmo iz Brd ali ki grejo po tisti poti v Brda, oproščeni mitnine pri soškem mostu, Podgorcem in Ločničanom pa naj bi se znižala na polovico. Tudi na mestno starešinstvo goriško sklenila se je prošnja, naj bi posnemalo slavno c. k. vlado ter naj bi zahtevalo od voznikov, ki grede le s k o z Gorico, samo eno plačilo za tlak, ne pa dveh na nasprotnih mitnicah.

Č. g. Blaž Grča je predlagal, naj bi se obnovil sklep lanskega občnega zbora, ki je nalagal odboru, naj zbira potrebnih dat ter naj zahteva od mesta ustanovo slovenskih ljudskih šol. Dr. Gregorčič je menil, naj bi ostali za zdaj pri privatni dekliški šoli, katero je občni zbor sklenil, in naj bi počakali z nadaljnjimi koraki. Zbor je temu pritril. Na predlog g. I. Ličena sklene se peticija do visokega deželnega zbora goriškega, naj bi dodal obstoječi deželni kmetijski šoli tudi živinozdravniški in podkovski tečaj. Še je hotel staviti isti gospod predlog o pobiranju davkov, ali predsednik ga je poprosil, naj bi dal zaradi pozne ure dotični predlog pisмено novemu odboru, kar je govornik obečal. Volili so se potem po vskliku dosedanjí predsednik vitez dr. Tonkli in vsi odborniki in namestniki; samo namesto g. Fr. Povšeta, ki se je bil zaradi bolehnosti odborništva odpovedal, izvolil se je po vskliku mejni grof Anton Obizzi, zemljemerec v Gorici.

S trikratnim žvioklicem na Njegovo Voličanstvo preavitlega cesarja, sklenil je predsednik občni zbor ob 1 uri popoldne.

Dopisi.

Iz goriške okolice, 1. jan. — V zadnjih dveh listih polemizuje „Corriere“ z nekim goriškim dopisnikom dunajskega šolskega lista „Öster. Schulbote“ zaradi napačnega poročila o bivšej deželni učiteljski skupščini. No, tudi mi Slovenci brali smo óne dopise; a ker g. dopisnika dobro poznamo še od tedaj, ko je bil sežauski okrajni šolski nadzornik, ter prav tako dobro poznamo njegovega nekoliko nasprotujočega duha ter vemo vrhu tega prav tako dobro, da je bil edini namen onih dopisov, nekoliko rahlo pobožati gospoda deželnega šolskega nadzornika viteza Kodača, zdelo se nam je preneumno zavračati izrodke vroče domišljije, ter smo radi prepustili to čast „Corrieru“.

Pa stoji! — Nekaj mu vender ne smemo prepustiti, da bi namreč celó to polemiko vzel za povod, da zabavlja na nas Slovence. Tega ne smemo pustiti, če tudi se je naše uho že precej privadilo

LISTEK.

PREDPUSTNICA.

Due corevoli pompieri ossia vigili del comune di Gorizia e Pietro Kobal parroco di S. Pietro presso Gorizia.

Per un buon capo d'anno.

PARTE PRIMA.

a) Introduzione generale. Kaj si bodo pač mislili moji stari prijatelji in znanci po divnih dolinah in romantičnih hribih in planinah slovenske naše domovine (ossia secondo il nostro illustro „Corriere di Gorizia: della „Grande Slovenia“), ko bodo v „Soči“ brali ta čudni italijanski napis (ossia nella dolce lingua italiana)?

Lejte ga! mari je naš prijatelj trčil skupaj z goriškimi pompieri (gasulci), morda se je z njimi za novo leto zlasal?! — Napis obeta res kaj čudnega, morda bo stvar res dobra za predpust.

Potrpite, moji ljubi gorjanci! nekaj bo že, da se bode vam usiljeval na ustnice smeh.

Kaj hočete li, saj veste, kaj pravi naša prislovica: Živemu človeku se vse primeri, mrtvemu pa jama. Meni se v sanjah ni prišlo na misel, da me spravi novo leto z goriškimi pompieri in celo še z njih „comandante“ (orribile cosa) v tako zadrego, v tak kočljiv razpor, da padem v goriško kurijero (ossia nel confortabile suo interno).

Bil sem do sedaj jako oprezen in molčai še takrat, dasi težko, ko je „Corriere“ moje farane pred svetom zlobno blatil in črnil, da bi me goriška kurijera ne zbasala v svoj predal (ossia nel suo confortabile interno), ali pa da bi se ne zasadila strupena „Freccia“ (pušica divjakov v Afriki in drugod) v moje ostréje. Dolgo bila mi je trezna opreznost dober, varen ščit. A sedaj! strmite in milujte me! Ujela me je nagla kurijera, uže zdihujem v njenem confortabile interno. „Corriere“ me je zgrabil, uzel me v zehto. Kaj bo zdaj? kdaj in kakšen pridem iz te zehnte? Pač huda, strašno huda je ta zehnta! Pa upam, da vsaj dolgo ne bo trajala. Pogum toraj, srčnost, hrabrost! „Corriere“ je imel sicer še toliko usmiljenja z mano, da ni objavil mojega imena. Pa kaj mi to pomaga, ko vse na me cika? Kdo vé, v koliko ustih, lepih in grdih, je bilo te dni v mestu ime nesrečnega vaškega župnika ne daleč od mesta (un parroco in un villaggio non lungi della città), ki se je predrznil, kise je krivega storil vnebovpjijoče krivice, ki je zlobno napadel „la dolce lingua italiana“? Vaša radovednost raste, kaj ne, dragi moji? A še morate malce potrpeti, zveste, da kako in zakaj sem padel v to za me osodepolno kurijero. Sedaj pride še le drugi stvarni uvod.

b) Introduzione speciale. Bilo je v četrtek 8. t. m. Popoldne po 1½ šel sem v Gorico (dasi po „Corrierovi“ trditvi ni città nostra, casa nostra za nas Slovence). Prišedši v mesto naletim na necega g. soseda. Ta začne koj smehljaje se praviti mi, kako je „Corriere“ necega „parroca“ v zehto uzpel, ker se ni dostojno vedel do goriških pompierjev, ki

so mu prinesli za novo leto „felici auguri“, ali ki so mu prišli novo leto voščiti. Vpraša me tudi, ali sem jaz tisti, in mi pove, da v mestu ima vse mene za zločinca. Tudi mene je smeh posilil in nisem tajil ter priznal: jaz sem. A neki strah me je pretresel, obledel sem, krv po žilah se mi je ustavila. Misel, gotovost, da „Corriere“ te ima sedaj v jeklenih kleščah, to je pač groza! Vender prvi strah se je moral nekoliko radovednosti vmakniti. Ta pa res mi ne dá pokoja; precej bi rad vedel, kaj stoji v „Corrieru“ o meni črpa na belem. Mislim to, mislim ono, kaj mi je storiti — vse nekako bliskovo. Hotel sem precej v čitalnico teči, da bi tamkaj čital; a to zvržem; jutre pošljem po „Corriera“ k Paternolliju itd. vse je bilo zmedeno.

V mestu sem imel neko malenkost kupiti, pa komaj sem se spomnil kaj? „Corriere“ je bil skoro vse prostore v moji glavi v „štont vzpl.“ — Skoro ne vem, po katerih ulicah sem taval plah in zmeden. K sreči vender najdem štacuno in kupim malenkost. Od tod me pa radovednost naravnost tira proti Paternolliju. Konec ulice „Morelli“ (pod kosarno, za Mesnicami) srečam dva slovenska znanca. Hotel sem se ogniti. A Bog pomagaj! Kmalu mi zastavita pot in vprašata, ali sem jaz tisti? Povem, da sem in se strahom vprašam: Ali nisem prav storil? Da, prav! mi odgovorita. No to me je nekoliko potolažilo in ostrčilo, toraj hajdi naprej čez Travn. — čem reči: Piazza Grande k Paternolliju. Vstopim v lepo štacuno. K sreči, da je bil v štacuni le mladi g. Paternolli in še neki drugi gospod, katerega pa nisem dobro videl, ker mi je bil „Corriere“, oči

zabavljajim, ki letijo na nas, Avstriji in cesarju vsikdar zveste državljane.

Zavrtniti moramo z vso strogostjo „Corriere“, da se drzne iz predloga slov. učiteljev pri zadnji učit. skupščini: „naj se v I. šolskem letu vadijo otroci v računanju do števila 14 (namesto 20)“ svojim bralcem trditi, da je slov. šolska mladina glede zmožnosti mnogo nazaj za laško!!! — Kde je „Corriere“ to čital? Kedo mu je to natvezel? — Ali ve „Corriere“, kak razloček je med večrazrednimi in enorazrednimi ljudskimi šolami? — Menim, da ne! — No jaz ga tudi nočem v tem poučevati, a imenujem pa očega, ki bi trdil, da si upa na enorazredni ljudski šoli (s štirimi šolskimi oddelki) prvo šolsko leto temeljito (Massenunterricht) iziriti v računanju od 1-20 po Močnikovem navodu, imenujem ga pravim — slavohlepnega klepetarja; imenujem ga takó jaz, ki sem uže sam poučeval slovenske in laške otroke.

Ali se pa morda „Corriere“ opira na prve razrede goriških laških mestnih šol? — No, potem mu pa prav rad verujem, in celo trdim, da se še učiteljem (ozir. učiteljicam) teh razredov ni treba posebno truditi, da čuje zahtevi ustrezajo. Zakaj? — Pravumevno! V te (prve) razrede laških mestnih šol dohajajo otroci iz laških mestnih otroških vrtov. In ti le laški mestni otroški vrti, vzdrževani po slavnem magistratu, so v modrosti uže daleč nadkrilili svojega izumitelja slavnega Fröbela. V teh preučenihi laških mestnih otroških vrtih se otročiči (tudi slovenski) od 3-6. leta preučeno učé brati, pisati, računati (do 20, če je treba, še več) in kaj jaz vem še kaj. Hočem postreči z dokazom. V II. razred neke mestne šole je bil to šolsko leto sprejet deček, ki je obiskoval samo o neki mestni laški otroški vrt. In pri prestatem sprejemnem izpitu je deček pokazal, da zna brati, pisati in računati do 20. O ti ubogi Fröbel! V grobu bi se moral obrniti, ako bi vedel, kake izrodke je tvoja blaga misel rodila! —

No, da mestni laški otroški vrti zares čudeže delajo, dokazali so nam izdelki učit. pardon učencev razstavljeni pri zadnji razstavi učil, dela, s katerimi bi se mogla marsikaka furlanska nevesta prikupiti svojemu ženinu. Gospod mestni šolski nadzornik c. k. prof. Culot in g. dopisnik „Corrierov“ morata biti gotovo zadovoljna s tako neverjetnimi uspehi. In moja malenkost sama se drzne slavnemu „Corrieru“ čestitati na tej osupljivej svegliatezza di mente ben superiore!!! —

Zdaj pa recite mi, gospod urednik, ali ne pravilja uže res „Corriere“ pot norcu vseh norcev — pustu! Pastiva ga, naj uganja burke! — Ali prej še bi mu rad v postno premišljevanje poslal sledečo trditev: Ni res, da je slovenska mladina manj zmožna ko laška; ampak res je, da je slovenska mladina bolj nadarjena od laške. — „Corriere“, hočeš dokazov? Le odmaši si oči in ušesa! Potrudi se na goriško c. k. deško vadnico in vprašaj! Meni ni treba; skusil sem sam! Nočem s tem Slovencev poviševati, ker če imajo kaj dobrega, dobili so od stvarnika; pa tudi tega na moremo trpeti, da bi nas blatili po krivici.

Trnovo, 7. januarja. — Starešinske volitve pri nas se vlačijo na dolgo, kakor jesenske megle. Letos dne 2. junija bojo že cela štiri leta, od kar sedanjí „možaki“ (tako namreč pri nas starešine imenujejo)

omračil. Pri Paternolliju sem že večkrat kake malenkosti kupoval. Govoril sem, kakor je prišlo: nemški, slovenski, italijanski, tudi furlanski. Saj nisem tak prenapetež v privatnih rečeh, a kar zadeva uradovanje, tu sem uže bolj trmast, kar lahko posnamete iz neke dogodbe, katero sem doživel o začetku službe v Šempetru, katero pozneje omenim.

A takrat sem s krepkim pa uljudnim glasom vprašal: Prosim, ali imate zadnjo številko „Corriera“? Ja, mi odgovori prav prijazno gospod in mi poda list. Koliko stane? Odgovor: Osem krajevcjev. Plačam, se poklonim, „Corriera“ spravim v malho. A smencani „Corriere“ precej mi sili iz malhe, kakor bi bil živ; jaz ga pa nazaj noter tlačim in varno držim. Malo je manjkalo, da mi ni uže na „Piazzi Grandi“ všel iz malhe.

Kako rad bi bil vanj pogledal, da bi zvedel, kako in kaj je z mojo kožo? A to se mi ni zdelo varno, ker je bilo preveč ljudi okolo mene. Ko bi bil kdo mojih in „Corrierovih“ prijatelj videl „Corriera“ v mojih rokah, bi bil lahko škodoželjno krik zagnal: „Guarda! guarda! quel parroco, come gli brucia la pelle!“ In ko bi se bilo kaj takega zgodilo, kaj bi bilo z mano? Morda bi se bil ugreznul v Piazza Grande. —

Režem toraj urnih korakov naprej skozi Rastelj in Rabatšče. A ko pridem v „Via Vogel“, mi prikipi radovednost do vrhunca, in ker ni bilo ljudi okolo mene, potegnem „Corriera“ iz malhe ter hlastno iščem osodepolno stvar, a ničesar ne morem najti; — allo „Corriere“ nazaj v malho.

Pasja noga! rečem, ko pridem domov v varpet domačo, saj mora biti stvar v tem listu.

(Dalje pride.)

sedé na častnih starešinstvenih stolih; in kaže se, da ne bi radi zgubili te časti, ker volitev toliko odkladajo. Pa ta njih strah je morebiti prazen, ker če ljudstvo v večini ima tisto misel kakor oni, jih bo že tako iz nova potrdilo: naj se toraj volitve razpišejo. Tudi nasprotna stran je enakih misli, ker je postavne korake naredila za razpis volitev: naj se izpolnuje postava! Kedar bo pa svoj uspeh videla, ne vemo, ker do sedaj se sliši po strani samo to, da volitve sicer bojo, ali kedar, to živ krst ne ve. Naša županija se težko vlada, ker sestoji iz različnih delov. Po veri in jeziku je sicer edina; ali ona obsega ves vikarijat Trnovo in Voglarje, ki zaležejo za pol vikarijata Ravniskega, ter celo kuracijo Lokve. Trnovo in Voglarji so pa ena neločena katastralna (d.v. karaka) občina, kar je silno velika nadloga zavoljo davkov. Silno velik in važen faktor zavoljo svoje izobraženosti ter dobre plače in neodvisnosti je c. kr. gozdno osebje, kar sprevidi najbolj tisti, ki je imel kedaj z gozdom opraviti. In pri nas imamo še to posebno arečo, da je en c. k. gozdni čuvaj tudi naš občinski tajnik že kakih 14 let. On in sedanjí „možaki“ se med sabo prijateljsko prav dobro razumejo. Pod kakim upljivom bojo prihodnje volitve, se že iz tega razvidi. Ali kedar bi že one bile razpisane, ako bi bil župan obljubo držal, ki jo je enkrat po leti „Soči“ pismeno dal! Naj pa zamujeno popravi!

Iz Brd, 11. januarja. — Pripihalo je novo leto v Brda z neko posebno silo; ljudje so se s trudom upirali nfigovi močni sapi. Kaj neki prinese a silni pih od vzhoda? — prašali smo drug drugega. Ali dojde letos kaka posebna pomoč od vzhoda nam na zahodnji meji Avstrije in slovenstva domovina branečim stražarjem? Bog daj!

Novoletni shod v Grahem se je mirno izvršil; navzočnost orožnikov in čuvajev ni ostala brez koristi. Zanimiv je bil letošnji shod radi cerkvenega govora, v katerem je č. g. Mihajlo poudarjal važnost novega leta za vse Slovence ter ogreval obilno množico za spodobno praznovanje tisočletnice slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda.

Naše katoliško-politično-narodno društvo „Slovenski jez“, kateri je prebudil med Brici narodno zavest in posredno prouzročil ustanovitev „bralnih društev“, namerava tisočletnico slovesno praznovati. Dne 8. t. m. je imel odbor sejo, v kateri je volil v oni namen veselilni odsek in potrdil zastopnika svojega za romanje na Velegrad.

V isti seji, je odobril odbor addresso in jo odposlal čast. gosp. Simonu Gregorčiču, našemu prvaku pesnikov. Adresa se glasi:

Častiti gospod!

Velecenjeni pesnik!

Z ozirom na ostro kritiko, katero je prinesel „Slovenec“ v zadnjih listih m. l. pod naslovom: „Dvanajsterim večerom dodatek“, izraža Vam, velecenjeni pesnik, podpisani odbor svoje sočutje, visoko spoštovanje in občudovanje.

Mi občudujemo lepoto Vaših „Poezij“ — ki so krasen biser našega slovstva slovenskega — s toliko večim občudovanjem, ker vidimo, koliko filozofičnega razmodrovanja treba, da se Vaši pesni „Človeka nikar“, katero kritika najbolj obsojuje, utisne madež, kterege ne nosi, madež „panteističnega fatalizma“.

Pesen Vaša priznava, da je Bog „začetnik“ vseh stvari, da je ta „začetnik“ ustvaril človeka iz „duha“ in „ila“, da ta „duh“ po ločitvi od „ila“ iz dola solz „začetniku“ hitel bo naproti, „začetniku“, ki biva zunaj „ila“, ki ima „obraz ljubezni in resnice.“ — Tukaj ne vidimo „panteističnega fatalizma“.

Pesen priznava, da je ta „obraz ljubezni in resnice“ tudi „sam gospodar“, in temu „gospodarju“ reče: (Dovoli mi, da) „smem“ „eno te prositi“. To krasno vrstico spreobrača in pači kritika prav hudomušno, kakor bi jo hotela s strupom napolniti. Pomilujemo ta način kritikovanja. „Prošnja“ naj ostane prošnja!

V „prošnji“ naštevate, kaj Vam je ljubo, in kaj Vam ni ljubo, nikakor pa ne najdemo v pesni: „To smeš“ — „tega ne smeš“ ustvariti, kakor kritika trdi. „Prošnja“ končuje z besedami: „Človeka“ (o katerem veš ti, „gospodar“, da bi trpljenje čutil, kakor jaz) — (prosim) „ustvariti nikar!“

Ta, Jobovim molitvam podobna „prošnja“ nima v sebi nikakega „svéta“ ali „ukaza“ ali „obsodbe“, kakor kritika zasukuje, ampak je le „prošnja“ trpina, ki drugim ne vošči enacega trpljenja.

Tako razumemo mi to Vašo pesen in želimo, da bi se ujemali z Vašim namenom.

Konečno Vam izražamo zopet svoje sočutje, visoko spoštovanje in občudovanje ter Vas uljudno prosimo, da bi nadaljevali svoje pesniško delo z vselejšim srcem in se tudi brislih stražarjev spomnili.

Bog vas živi mnoga leta!

Biljana, dne 8. prosinca 1885.

Odbor katoliškega-političnega-narodnega društva „Slovenski jez v Brdih“. — And. Žnidarčič, vikar, predsednik; Ant. Jak. nčič, posestnik, podpred-

sednik; Mih. Vuga, kaplan, tajnik društva; Jos. Kožlin, župan, blagajnik dr.; Lovro Juvančič, župnik; Ant. Žnidarčič, župan; Ant. plem. Reja, posestnik; J. Boštjančič, občinski tajnik; vsi odborniki.

Selo, 5. jan. — Kdor hoče kaj viditi in slišati, mora ganiti se izpod dimnika. Zaradi tega vzdignili smo se nekateri Selci 4. t. m. ter šli v Šempas h čitalniški veselici, od koder smo se prav zadovoljni vrnili. Veselica bila je rez izborna, kakoršnih je na kmetih le malo, petje izvrstno, igra igrala se je prav dobro, uloga šalivca vzbudila je toliko smeha, da je bilo kaj. Veliko navdušenost vzbudil je tudi predsednikov govor. Žalibog, da je bila dvorana premajhna, ter da je moralo mnogo gostov zvunaj ostati radi pomanjkanja prostora.

Po besedi razveseljevali smo se pri dobri kapljici v krēmi „pri Blaži“. Pesem vrstila se je za pesmijo, Preserski, Brejski in Prvaški „fantje od fare“ peli so zaporedoma naše krasne domače pesmi, ki so nas navduševale za dom in cesarja. Navdušenje skipel je do vrhunca, ko so vsi pevci skupaj — nad 50 — zapeli Hajdrihovo „Jadransko morje“. Prav hvaležni smo šempaskim rodoljubom, da so nam priredili tako krasen in vesel večer ter združili slavce iz različnih krajev, ki so nam zopet pokazali, kaj moremo, ako smo združeni. Naj bi nam v kratkem zopet jednako veselico priredili, zagotovimo jih, da jih obiščemo še v večjem številu.

Iz Ipavske doline, 30. dec. 1884. — Dvakrat zaporedoma prečital sem dopis s Trnovega v zadnji številki „Soče“, a jezilo me je, da še v tretje nisem mogel razumeti, kako more g. dopisnik zagovarjati važnost in korist ceste trnoveške čez Krnico do Vitovlj in Šempasa, češ da je potrebna kot ribi voda tem občinam in da bi koristila tudi Crničam, Selu, Gojačam, Malovšam, Batujam, Dornbergu, Prvačini, Renčam itd. Res, da mi je prav malo znan kraj, po katerem se namerava nova cesta zidati, a da bi koristila poslednje omenjenim občinam, o tem, molčimo. Verujte mi, g. dopisnik, da jaz nisem nikakor neprijatelj napredka ter da se veselim vsakega napredovalnega koraka; posebno me veseli nove ceste, ki so v obče jako potrebne, vendar bi se morali Vi potruditi, da bi na bolji način opravičili novo črto nego ste to zadnjič učinili, za kar Vam bomo zelo hvaležni. Saj vendar sami ne verujete, da bi prišli Dornberžani, Selci, celo Vogerci itd. v Šempas z vozovi, da bi potem mogli še le po novi cesti v gozd na Trnovo. Ne zanikujem važnosti one ceste za Šempas, Vitovlje, Osek in Oseljan, a za nas bi bila brezpotrebna, nam kaže, vedno in vselej na Čaven, tje bi se morala cesta zidati, da bi imele prej imenovane občine res kaj koristi od nje. Ta črta bi jako malo stala in se da prav lahko izvesti. Prosimo radi tega naše župane, naj se ganejo ter stvar resno v roke vzamejo, da ne bo prepozno. Jaz nemam nič proti temu, da se Šempasem cesta napravi, a krivica bi bila dolini naši, ako bi važnejša in potrebnejša cesta čez Čaven radi tega zaostala. Župani torej na noge! znano Vam je, kje je treba potrkati, da dosežete svoj namen in varujete naše koristi.

Tolmin, 24. dec. 1884. — Nikdar, draga domovina, ni mi težila tvoja žalostna usoda domoljubnih prs tako, kakor sedaj. Solznimi očmi mora se obrniti od tebe blagomislec človek, ako vidi npravno propadanje od nekdanj slavnega tvojega rodu. O časi! klicaj je vrli Ciceron svojim someščanom. O časi! o življenje! kličem tudi jaz sedaj svoji krvaveči domovini. In kdo je tega kriv? Ne prašaj, dragi bralec, znan ti je ljuti oni sovražnik; ako ne, lahko uganeš, kje ima svoje središče, kje peklensko svoje gnezdo, iz katerega vedno preži ter gleda potreti človeško moralno moč.

Tako je danes; pijemo ga ves dan in še ga bomo! komu je kaj za to? kar popijemo, tudi plačamo! Tako slšim in jokati se mi je; ali kaj to pomaga? Kar piješ, tudi plačaš, plačaš, dragi moj, jako drago plačaš. Tega sem preverjen, da nobena stvar človeka tako ne potre nego ostudno ono popivanje, katerega neogibni nasledek je neredno življenje, npravni propad. Ono zatre pošteno misel in blag čut, kateri kedaj navdaja človeška prsa, persa vrlih sinov tvojih, o draga mi dolina, obdana z mogočnimi hribi! Sree mi poka, ko čutim, kako mrzlo je vse, kako žalostno, tiho, brez čuta do vzvišenih idej ali mislij. —

Celo igra, ki je bolj vzvišena in resna, ki ni navadna burka, nima veljave, in to žalibog še pri katerih mladeničih, ki niso brez poduka. Kar zadeva misljenje drugih, Bog jim odpusti, saj ne vejo, kaj delajo.

Kdo je tega vzrok? Zgore omenjeni sovražnik, kateri razteza svoje peruti celo na cvetočo mladino.

Stariši, žrtujte se za svoje potomce. Ne hranite šibe, ne hranite ostre besede. Mladina, poslušaj svarično besedo svojih starišev in izvedenih ljudi, ako nočeš slišati pozneje zgočega glasu in čutiti grizenja svoje vesti! Domoljubi. obudite se k novemu, to je k

nekdanjemu delajočemu življenju, ker le tako je mogoče, da pomnožimo naravni kinč naše mile domovine, da bode slava donela nam in našim potomcem. Ne boječe se nikakoršnih zaprek ni zlih besedij, izražam javno svojo misel, ter nadjam se, da nihče, kdor resno in pošteno misli, ne bode preziral blazega nje namena.

Ne ozirajte se na osebo, zoperna naj vam bode le slaba stvar. Delovanje, rojaki, resno delovanje bode venčalo naše in naših potomcev glavo sè slavo.

S šentviške Gore. 12. januarja. — Rad bi ti poročal, draga „Soča“, veselih rečij iz naših krajev; a žalibog, da pri nas, kakor najbrže tudi drugod, je več žalostnih nego veselih dogodkov. En dogodek zadnje vrste moram ti sporočiti, dasi ni časten za naš kraj. Bolni smo, ranjeni smo, in ker želimo, da bi se ozdravili, odkriti čem rano, ne da bi hotel s tem svoj kraj črniti, vsaj najbrže, da drugi niso nič bolji od nas. Žgana pijača loze nam v kosti in začela je razsajati v našem životu. Zastonj je poduk, zastonj je svarjenje; slabe tovaršije in mladenška predrznost zahtevajo vedno več žrtv; otrpneli stari pa pomagajo pri tem.

Za božične praznike prišel je bil na dom lep mladenič, ki je služil prvo leto pri vojaki. Neradi so mu dali odpust, ker je bil še le novinec, ali ko je povedal, da gre obiskat bolno mater, za katere življenje se boji, dovolili so mu, da je šel domov v vojaški obleki in z bodalom ob stegnu. Ko mu je bil potekel čas odpusta, napoti se, da se vrne k svojemu polku v Trst. Na poti obrne se še v neko krčmo, kjer začne s tovariši piti. Žganje jim je vlekelo, srkali so ga na korajžo; razbeli jim glave in začnejo prepir. Konec je bil, da izderejo vojaku bodalo ter ga prebodejo, da mrtev ostane. Vsakdo si lahko misli žalost bolne matere in vse občine, kajti kaj takega se prej nikoli ni slišalo pri nas. Vse je klaverno, vse žaluje za mladim človekom pa tudi zaradi zločina, ki ga je izzročilo žganje. Naj bi bil ta žalosten dogodek svaričen izgled vsem nezmernim pivcem, pa tudi brezvestnim prodajalcem žganja. Cele sodi špirta privažajo iz Gorice v toliminske in bližnje hribe, kjer mu dodajajo vode in delajo žganje. Drugod poplavlajo ravnine vode, ki prihajajo iz hribov; pri nas se godi drugače: žganina, ki se privaža iz ravnine, poplavlja je visoke naše hribe in žuga, da jih popolno opustoši. Bog pomagaj!

Politični pregled.

V nemške liste se je zatrosila vest in naš „Corriere“ je z očividnim veseljem hlasi po nji, kakor da so se bili škofi naše pokrajine o priliki posvečevanja novega poreškega škofa zbrali tudi v posvetovanje, kako bi vsled poziva in po želji tržaškega namestnika do nižje duhovščine izdali ukaz, da naj se ta ne vtika in ne meša v politiko; vest še dalje pravi, da se vladike niso mogli zediniti. Koliko je na tem resnice, če je je sploh kaj, nam ni znano, tudi ne maramo vgibati; le to lahko trdimo in zagotovimo, da bode naša zavedna duhovščina kakor prejšnja leta, tako tudi letos o svojem času vedela storiti svojo narodno dolžnost; njena sveta skrb bode, da se goreče želje naših narodnih nasprotnikov in zagrizenih liberalcev ne izpolnijo.

Volitve v trgovinsko zbornico dunajsko so večinoma uže končane; tri skupine so volile in zastopniki so le stari ostali, t. j. velekupci in židi. Ni tudi čuda, ker se volilcem niso do časa uročili volilni in poverilni listi; in ker se enako ravna tudi za obrtniški odsek, ni veliko nade, da bi bili mali obrtniki pri vsej novi volilni postavi še celo zastopani v zbornici.

Ogrski drž. zbor je uže prišel svoje delovanje; nadaljuje se razgovor o drž. proračunu in nastavljanje svote o dohodkih in stroških sprejemajo se skoraj brez vsake premembe. Koj po tem pride na vrsto po odseku uže odobreni postavni načrt o preustroju gosposke zbornice.

V hrvaškem dež. zboru je vladna stranka proti ojestremu ugovarjanju pravne Starčevićeve stranke in nasprotovanju zmerne opozicije dovolila pobiranje davkov do konec marca; med obravnavo ponavljala so se v tem zboru uže navadna zmirjanja in očitanja, slišalo se je vpitje in krik. Ban sam postavil se je v bran in zagovarjal v daljšem govoru ogersko vladu; ali zmešnjavam na Hrvaškem bil bi kmalu konec, ko bi ban in njegova vlada ne gledali samo na poslužno stranko, ampak ozirali se tudi na narod in njegove zgodovinske utrjene pravice.

Bismark je uže od dolgo sem nameraval onim, ki zapusté blaženo Nemčijo, napraviti v drugem svetnem kraji kako naselbino; posrečilo se mu je vdobiti tak kraj v Afriki ob reki Kongo, pri mestu Kamerunu, ali tudi tukaj ni bil srečen. Domačini so se namreč proti naseljencem vzdignili in mnogo izmed njih pomorili. Za odpošiljatev posebne mornarice, da bi sporkoril nasprotnike, zahteval je na to Bismark kredit 180.000 mark od drž. zbora, kar se mu je tudi dovolilo proti vsemu ojestremu ugovarjanju katoliškega središča in naprednjakov.

Ferry, francoski minister zunanjih zadev, je zaukazal vsem svojim diplomatičnim agentom, ki so sedaj v Šangaji, zapustiti Kitajsko; to in nova odpošiljatev 6000 vojakov v Tonkin koj prve dni februarja kaže, da pride med Francozi in Kitajci do redne vojske.

Na spodnjem Španjskem moral je zadnji zemeljski potres prouzročiti mnogo škode, poročila od tam se le redka in nepopolna, ali vsaj to je skoraj uže gotovo, da se je samo iz dveh pokrajin Malaga in Granada izselilo čez 40.000 ljudi.

Domače in razne vesti.

Grof Coronini zbral je preteklo nedeljo svoje volilce okolo sebe ter jim podal račun o svojem delovanju kot državni poslanec. Govora nismo mogli prnesti, ker ga nismo dobili; a reči moramo, da je v njem mnogo krepkih resnic, katere malo ugajajo razsajalcem. Rekel je, da v Gorici se lahko shajajo ljudje raznih narodnostij, kakor se godi o tržnih dneh, ne da bi nastal med njimi prepir. Pozivljal je svoje sodeželane, naj bi se med seboj spoštovali in drug drugemu pravični bili, za kar je on vedno delal. Liberalnim duhomom ni grofovo postopanje nič kaj po godu; ali manjka jim srčnosti, da bi mu ugovarjali. Sè sladkim skakljanjem pa tudi s prikritim groženjem skušajo dobiti grofa za svoja načela; ali goriški deželni glavar ne menjuje prepričanja, kakor kdo drugi, ampak stoji in bo stal kot skala za načela pravice ne vsako stran. Slovenci in vsi poštene možje so z njim.

Goriška čitalnica priredi v letošnjem predpustu plesne veselice dne 17. januarja ter 1. in 14. februarja. Začetek bo vsak krat ob 9. uri zvečer; sviral bo vojaška godba tukajšnjega c. k. pešpolka št. 62. K obilni udeležbi vabi odbor.

Zdravniško društvo za pokneženo grofijo goriško in gradiško bo imelo prihodnjo nedeljo, 18. t. m., ob 2 urah popoldne občni zbor v deželni dvorani z naslednjim dnevnim redom: 1. prebere se zapisnik zadnjega zbora; 2. naznanijo se tekoča opravila; 3. o blagajničnem stanju poročal bo dr. Gentili; 4. voli se nov odbor; 5. razpravljali se bodo morebitni predlogi. Sedaj je društvu predsednik dr. Herman Perco, tajnik pa dr. Matej Babarovich. Društveniki, ki ne morejo priti k zboru, smejo voliti pismeno po zapečatenih listkih.

Imenovanja. Visokorodni gospod grof Dragotin Lanthieri v Vipavi in Rifembergu, c. k. poročnik zunaj službe, imenovan je od Njegovega Veličanstva presvitlega cesarja častni nadporočnik (nadaljeant ad honores). Iz srca čestitamo. — G. Karol Defacis, pristav pri c. k. okrožni sodnji v Gorici, imenovan je namestnik državnega pravdnika v Trstu. V Gorici zapusti uljudni gospod najboljši spomin.

Za slovensko privatno deklško šolo v Gorici nabirajo se radodarni doneski kakor za otroški vrt. Prvi dan, ko je dotična pola krožila, nabralo ali podpisalo se je 101 gld. Na čelu darovateljev podpisan je državni poslanec vitez dr. Tonkli s 50 gl.; sledijo mu dr. Aleksij Rojic s 15 gl., dr. A. Gregorič in deželni poslanec Ignacij Kovačič z 10 gl. in drugi. Rodoljubi, katerim je mogoče pomagati pri tem preblegem podjetji, naj blagovolijo poslati svoje darove društvu „Sloga“. Sprejemajo se s hvaležnostjo tudi najmanjši darovi. Kar se za narod stori, je vse hvale vredno, če je še tako malo.

Za otroški vrt so dalje darovali č. gg.: Fr. Kodrič v Čerčah 1 gl. — Val. Makuc v Koblglavi 1 gl. 10 kr. — Št. Kerkoč v Lokavci 3 gl. — Iv. Dugulin v Ajdovščini 3 gl. — Gregorič Ant. v Števerjanu 1 gl. — Vinko Štubelj v Podsobotinu 1 gl. — Jožef Pavletič v Cerovem 1 gl. — Podporne mu društvu, čegar društveniki pošiljajo svoje otroke v otroški vrt, podaril je neimenovan dobitnik 20 gl. — Val. Makuc v Koblglavi 1 gl. 10 kr. Presrečna hvala vsem p. n. gospodom dariteljem in mnogo posnemalcev!

Smrtna kosa začela je v Gorici kositi z nenavadno močjo; po pet, šest mrličev na dan ni nič nenavadnega; razmeroma največ ljudij pograbi mrtud. Znani sensual Burba se je pretekli petek zajutra ob

10. uri in pol zgrudil v ulici mestnega vrta od mrtuda zadet na tla in je kmalu na to umrl. Poštene meščan Josip Delchin, urar v semehiških ulicah, umrl je po dveh letnem notranjem bolehanju v petek zajutra. Ob isti uri umrl je oče njegovega delavca in zdaj je še delavec bolan. Prav tisti dan umrl je Jožef Rubbia, sensual, ki je imel svojo pisarno pod kosarno. Tudi v hiši mestnega tajnika in v drugih družinah oglašila se je bolezen; stolni proš boleha uže več dnij. Janez grof Attems v Podgori umrl je v noči od ponedeljka do torka za mrtudom. Z eno besedo, nastopil je čas boleznij in smrti valed zračnih prememb in vremenskih razmer, kakor navadno o tem času.

Volitve v kupčijsko zbornico niso še razpisane, a slovenski rodoljubi se marljivo na nje pripravljajo. Včeraj se je bilo zbralo pri vitez dr. Tonklijo lepo število veljavnih rodoljubov, ki so se posvetovali o tej zadevi. Lepo je videti, kako splošno zanimanje za te volitve se kaže povsod. Rofaki, bodite oprezni; Vaše delo naj vas hvali.

Pomladni cvet pokazal se je pred dnevi v Ravni (v Grojni) pri Gorici. Zvončki, trobentice in jeterniki vzdigavali so svoje glavice, pa ne v takem številu, ko druga leta, kakor da bi bili čutili, da si me ni še konec. In res, zadnje dni so naletavale bele muhe celo v mestu, vender ne da bi bile mogle o-stati. Ali okolični hribi so še danes pobeljeni skoro do Solkana ter so pošiljali pred nekaterimi dnevi prav ostro sapo v prijazno Gorico. Letošnja zima bila je do zdaj mila; če je začela nekoliko nagajati ni se ji čuditi; vsaj mora pokazati, da je še na svetu. Bog ne daј hujeja in dobro bo.

Iz Komna dobili smo pred štirinajstimi dnevi dopis, ki je ondašnje rojake navduševal, naj se združijo ter naj ustanovijo čitalnico ali bralno društvo. Zarad mnogega gradivo smo morali dopis očistiti, a zdaj je že zastarel, kajti med tem so Kon. si odbrali osnovalni odbor, ki sestavlja pravila novega društva ter jih odpošlje v potrditev v Trst. V osnovalnem odboru združeno je razumnstvo vseh krogov. Začasni predsednik je c. k. okrajni sodnik g. Wallenhof, v odboru so c. k. sočnijski pristav g. Covacic, c. k. davkarski kontrolor g. Kofol, č. gg. kaplana Bratina in Pahor, gg. nadučitelj Leban in učitelj Luznik. Kjer se združijo take moči v skupno delovanje, pričakovati je, da dosežejo kaj lepega. Čestitamo rodoljubom, ki so se vzbudili misel bralnega društva, kakor tudi onim, ki so se poprijeli dela, da izvrše hvaležno in plemenito nalogo. Živili Komenci!

„Mattione“ bukve za l. 1884 so došle. Poverjenik goriški želi, da bi gg. društveniki o priliki, ko knjige prejmejo, plačali letnino za 1885.

Slovan v Ljubljani izhaja od novega leta počeni v lepši obliki in prinaša v 1. št. tri prav lepe slike, namreč pokojnega knezoškofa ljubljanskega I. Zl. Pogačarja, slap Savice in veliko čez dve strani segajoče: Rojstvo Kristovo po Seitzovi sliki iz dijakovske cerkve, in zraven še dve manjši šaljivi podobi. V Slovanu smo dobili Slovenci prvi ilustrovan list, na nas je zdaj, da se ohrani, razširi in vedno lepše opravlja. Slovenci! vrzite iz hiše nemške in laške ilustrovane liste in naročite si slovenskega, ki se priporoča s prav izbranim, zanimivim in raznovrstnim berilom. Cena mu je 4. f. 60 s. na leto, 2. f. 30 s. na pol leta.

„Ljubljanski List“ se huđuje, ker smo rabili o njem nekaj takšnih izrazov, kakoršne je zaluzil; kaj bi bilo še le potem, ako bi bili rabili slovar, ki je navaden v blatnovaskih ulicah v Ljubljani? Tedaj bi bil še le vriš in piš. — To nemškutarsko ustavoverno glasilo pripoveduje čudež, kako je vlada list ustanovila, kako mu je naloge odmerila, kako mu je urednika odločila in tiskarja odbrala, ne da bi bila za to en krajcar potrosila. Kdo bi bil mislil, da je kranjska vlada tako prebrisana? Sicer pa stori vlada prav, ako listu niti krajcarja ne dá, kajti v resnici je tak, da ni vreden, da bi vlada le en počen groš zanj potrosila; po svojih uspehih je najkrutejši sovražnik vlade, katero zagovarja.

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležitev, posebno gg. uradnikom c. k. okrajne sodnije in davkarije, požarni brambci, deputaciji veteranov, blagim sosedom, in vsem drugim, ki so v tako obilnem številu spremili do tihe gomile ostanke mojega preljubljenega in nepozabljenega še le komaj 33 let starega soproga

Ivan-a Lovišček-a,

ter so pri tej žalostni priliki tako ljubeznivo pokazali svoje gorko sočutje, izrekam po tej poti v svojem in v imenu vse žalujoče družine svojo globoko in najtoplejšo zahvalo.

Žalujoča soproga
Marija Lovišček-ova.

Kanal, 8. januarja 1885.

Listnica uredništva. Gosp. Dobrohotniku iz gorške okolice: Vaš dopis zdi se nam čisto osebni in tak, ki ne more zanimati večjega občinstva. Ako sta Vam gospoda župan in podžupan škodo naredila, kakor pravite, imata pravico zahtevati, da Vam škodo povrneta. Med rojaki in domačini bi se kaj takega ne smelo goditi. — Gosp. dop. iz Brd: Ihtijo oživljeno priporočila najstarejši ljubljanski tiskar, ki gotovo ne more kamniti pod nogo sedanjih deželni vladni krajski. — Dragim gospodom: potrpite, pa zvesti ostanite.

Sejem,

kateri se derži v Šturiji vsako leto 1. februarja, to je dan pred Svečnico, deržal se bo letos zaradi praznika v saboto, dne 31. januarja.

Gospod B. Fragner v Pragi!

Hvalečnosti naravnih spoznanj za svojo najsvetlejšo dolžnost, Vam naznaniti, da se je dr. Rosa-ov zdravilni balzam, katerega ste mi poslali pri moji sedemletni hudi bolezn na čutnicah in slabem prebavljanju prav posebno dobro obnesel, tako da sem že popolnoma zdrav. — Že celo leto nisem mogel opraviti svojega poklica opravljati, 6 mesecev bil sem v dunajski bolnišnici. — pa vse ni nič pomagalo, — samo to čez vse dobro zdravilo me je rešilo mojega bleda in nestrpljivega terpenja. Zatoj sprejmite moje najgorkeje zahvalo in prosim, pošljite mi še 2 steklenici dr. Rosa-ovega zdravilnega balzama.

St. Egid am Neuwald (v Nizé Avstr.)

Cajetan Strohmayer I. r.

Nagla in gotova pomoč za želodčne bolezni in njih nastopke.

Ohranitev zdravlja

je odvisna zgolj od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker ta je glavni pogoj zdravja in telesnega in dušnega dobrega čutenja. Najbolj potrjeno DOZACE ZDRAVILNO, prebavljanje vrediti, doseči primerno mesanje krvi, odpraviti pokvarjeno nezdruženo krvno telo, to je že več let sploh znani in priljubljeni

dr. ROSA življenski balsam.

Napravljen iz najboljših, zdravilsko najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja, posebno pri prejedanju, po kislemskih diščajih, napenjanju, blavanju, pri bolečinah v telesu in želodcu, želodnem krču prebavljanja želodca z jedmi, zasliženju, krvnem navalu, hemoroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevis, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja vso delavnost prebavljanja, dola zdravo in čisto kri in bolno telo dobiva zopet poprečno moč in zdravje. Vse to izvršne moči je postal gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se sploh razširil.

1 steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gl.

Na tisoče pohvalnih pism lahko vsak pregleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vse strani.

SVARJENJE!

Da se izognejo neljubim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povsodi izrečno dr. Rozov življenski balsam iz lekarn B. Fragner-ja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo življenski balsam, in ne izrečno dr. Rozovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rosov življenski balsam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragner-ja, v lekarni „k črnemu orlu“ v Pragi, Eke der Spornorgasse Nr. 205-3. — V GORICI: G. Cristofolletti, lekarničar; G. B. Pontoni, lekarničar; J. R. Kurner, lekarničar. A. de Gironecchi lekarn. V OGLEJ: Damaso d'Elia. — V TRSTU: P. Ferradini, lekarničar; G. Foraboschi, lekarničar. J. Serravallo; Ed. de Leitenburg, lekarničar. Ant. Suttina — V ZAGREBU: C. Arazim, lekarničar.

Vse lekarnice in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega življenskega balzama.

TAM SE TUDI DOBI:

Pražke domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo, ali strdijo, pri buhlah vsake vrste, pri turkih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri izležah, oteklinah, pri zmasčenju, pri moraki [mrtvi] kosti zoper revmatične otekline in pufiko, zoper kronično vnetje v kolenskih, rokavih, v ledji če si kido nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokavih, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule, in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snotom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo potopi. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti potem še le se mazilo na nje prilepi. Skatljice se dohodijo po 25 in 35 kr.

Balsam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano odstrani naglušnost, po njem se dobi tudi popolno uže zgabljen sluh. 1 sklenica 1 gl. a. v.

Šaljivi list „Juri s pušo“ nastopi v večji obliki II. tečaj, prinašal bode velike in male šaljive podobe ter velja za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 80 kr. Denar in pisma naj se pošiljajo uredništvu „Jurja s pušo“ v Trst.

Lekarnica pri Materi božji

v Korminu na nunskem trgu
ima zalogo vsakovrstnih zdravil.

Charles Wilson's Theehandlung,
na Dunaji, I. Maximilianstrasse, 8.
razpošilja

dober čaj v navadnih papirnih zavitkih
a v gl. 4.40 do 9.60 kilo
proti poštnemu povzetju.

Gotov pomoček.

Vsadko dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTUM (pomoček, da brada raste.)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti pleši, izpadanju las, luski, nasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnjenju. Deluje hitro. Izvirna steklenica razpošilja po 1 gl. 50 kr., steklenico za poskušnjo po 1 gl. 1. Grolich v Brnu Zaloge: v Gorici: Cristofolletti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Malve; v Zadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolesti v glavi, kar se lahko dokaže se spricevali in zahvalami.

NB. V imenovanih zalozah dobi se tudi ustna karpaska voda Grolichova, gotova pomoč zoper vsakoršno bolenje zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, usta in lesna, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpat; prave steklenice po 60 kr.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodelna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovalneše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadežnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omejenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.

Jožef Del Piero

šteje si v dolžnost, naznaniti p. n. občinstvu, da od zdaj naprej njegova štacuna z manufakturami (krojaskim blagom) ne bo več odprta o praznikih.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr

Zahvala.

Schymart. Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje huja prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je čudovit vspeh, da so se po kratkej rabi oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam najpripronejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsno in pljučno bolečino; 1 steklenica 50 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in sirupi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasnanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim povzetjem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

ANTON POTATZKY

V GORICI

obilna in mnogovrstna zaloga
norimberskih, galanterijskih, malih reči in igrač
na debelo in na drobno.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzararje), kramarje, črevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob itd. dišav, mil itd.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

PRO DAJALNICA: Gorica, via Rastello št. 7 nasproti c. k. loterijni kolekturi.

Vkup 10.000 dobitkov

1 srečka

goldinar

a. v.
(za poštne prosto dopošiljatev sreček in znamenka dobitkov naj se doda 15 k.)

KINCSEM - SREČKE

1. glavni dobitok gold. 50.000

2. glavni dobitok 20.000 3. glavni dobitok 10.000 gold. a. v.

dalji dobitki
5.000 gold.
3.000 gold.
LOTTERIE-BUREAU des UNG. JOCKEY-CLUB
Batvanergasse BUDAPEST National-Casino
kakor tudi v vseh menjalnica, tobakarnah in loterijskih kolekturah.

11 sreček

goldinarjev

a. v.
(za poštne prosto dopošiljatev sreček in znamenka dobitkov naj se doda 15 k.)

Vsak dobitok se izplača v gotovini.